

Identifying Health-Oriented Indicators Affecting Cultural Capital in Sports Organizations

Ahmad Reza Zohrabi

Department of Physical Education, Karaj Branch, Islamic Azad University, Karaj, Iran

Abbas Khodayari

Department of Physical Education, Karaj Branch, Islamic Azad University, Karaj, Iran

Mahvash Nourbakhsh

Department of Physical Education, Karaj Branch, Islamic Azad University, Karaj, Iran

Hossein Abdolmaleki

Department of Physical Education, Karaj Branch, Islamic Azad University, Karaj, Iran

Abstract

This research was conducted with the aim of identifying effective health-oriented indicators in cultural capital. In this research, the aim is to investigate the issue using qualitative research method. The community studied in this research included 14 experts in the field of organizational behavior. The main method of data collection in this research was semi-structured in-depth interviews. The validity of the research was confirmed by showing the process of analyzing the interviews to the experts, and regarding the reliability confirmation from two people who had nothing to do with the research, but were experts in this field in terms of methodology and content, about the correctness of various aspects of the research from the collection. Opinions were asked until data analysis. Through their confirmation on the procedures and methods of data collection and interpretation, the external audit of the research was also examined. Through data analysis, 7 main themes were obtained from the coding of the interviews, which include interaction with others, value of life, spirituality, positive changes in life, social capital, body management and identification. Based on the findings of the research, it is suggested to focus on the identified indicators for the success of the cultural capital model and strive for organizational success.

Key words: Physical Health, Social Health, Identification, Body Management

* Corresponding Author: khodayariabas@yahoo.com

How to Cite: Zohrabi A.R., Khodayari A., Nourbakhsh M., Abdolmaleki H. Identifying health-oriented indicators affecting cultural capital in sports organizations, Journal of Innovation in Sports Management, 2022;1(3):255-270.

شناسایی شاخص‌های سلامت محور مؤثر بر سرمایه فرهنگی در سازمان‌های ورزشی

احمد رضا ظهرايي	گروه تربیت بدنی، واحد کرج، دانشگاه آزاد اسلامی، کرج، ایران
عباس خدایاری	گروه تربیت بدنی، واحد کرج، دانشگاه آزاد اسلامی، کرج، ایران
مهوش نوربخش	گروه تربیت بدنی، واحد کرج، دانشگاه آزاد اسلامی، کرج، ایران
حسین عبدالملکی	گروه تربیت بدنی، واحد کرج، دانشگاه آزاد اسلامی، کرج، ایران

چکیده

این پژوهش با هدف شناسایی شاخص‌های سلامت محور مؤثر بر سرمایه فرهنگی در سازمان‌های ورزشی انجام شد. روش تحقیق، کیفی بود که از طریق تحلیل مضمون انجام گرفت. جامعه آماری پژوهش را ۱۴ نفر از متخصصین حوزه رفتار سازمانی که با استفاده از روش نمونه‌گیری هدفمند انتخاب شده بودند تشکیل دادند. روش گردآوری داده‌ها، انجام مصاحبه‌های عمیق و نیمه ساختاریافته با متخصصین بود. روایی پژوهش از طریق نمایش روند انجام تحلیل مصاحبه‌ها به متخصصین مورد تأیید قرار گرفت و در خصوص تأیید پایایی از دو نفر از افرادی که هیچ رابطه‌ای با پژوهش نداشتند، اما متخصص این حوزه به‌لحاظ روش‌شناختی و محتوایی بودند، درباره‌ی درستی جنبه‌های مختلف پژوهش از گردآوری تا تحلیل داده‌ها نظر خواهی شد. از طریق تأیید آنها بر رویه‌ها و شیوه‌های گردآوری و تفسیر داده‌ها، ممیزی بیرونی پژوهش نیز بررسی شد. پس از تحلیل داده‌ها از تعداد ۹۷ کد باز، ۱۸ منظر و ۷ مضمون اصلی از کدبندی مصاحبه‌ها به دست آمد که شامل تعامل با دیگران، ارزشمندی زندگی، معنویت، تغییرات مثبت در زندگی، سرمایه اجتماعی، مدیریت بدن و هویت‌یابی بود. بر اساس یافته‌های تحقیق پیشنهاد می‌شود در جهت موفقیت الگوی سرمایه فرهنگی به شاخص‌های شناسایی شده متمرکز شده و در جهت موفقیت سازمانی کوشید.

واژگان کلیدی: سازمان‌های ورزشی، سلامت جسمانی، سلامت اجتماعی، هویت‌یابی، مدیریت بدن

* نویسنده مسئول: khodayariabas@yahoo.com

ظهرايي احمدرضا، خدایاری عباس، نوربخش مهوش، عبدالملکی حسین، شناسایی شاخص‌های سلامت محور مؤثر بر سرمایه فرهنگی در سازمان‌های ورزشی، فصلنامه نوآوری در مدیریت ورزشی، پاییز ۱۴۰۱، ۳(۱): ۲۷۰-۲۵۵

مقدمه

پیر بوردیو^۱ از اولین کسانی بود که به صورت علمی به صورت‌بندی مفهوم سرمایه فرهنگی پرداخت. در دیدگاه بوردیو، سرمایه فرهنگی خود بخشی از سرمایه کلی است (اولسن^۲، ۲۰۱۹). سرمایه فرهنگی به عنوان منابع نمادین یا کالاهایی تعریف شده است که از نسلی به نسل دیگر در طبقه‌های متوسط و بالاتر به منظور حفظ جایگاه طبقاتی منتقل می‌شود (هیونگ^۳، ۲۰۱۹)، دیدگاه سرمایه فرهنگی اصولاً بر این است که دانش و تحصیلات در جوامع امروزی یک کالای ارزشمند است و خانواده‌های برخاسته از طبقات متفاوت در به دست آوردن هرچه بیشتر آن کالا با یکدیگر رقابت می‌کنند و آن‌هایی که از برخی سرمایه‌ها میزان بیشتری در اختیار دارند، در رقابت‌پذیری در موقعیت بهتری قرار دارند و بنابراین می‌توانند میزان بیشتری از آن را به خود اختصاص دهند (محمدی و همکاران، ۲۰۱۹). این سرمایه می‌تواند به صورت عینی هم باشد. سرمایه فرهنگی عینی هم به کالاهای فرهنگی و رسانه‌ای دلالت می‌کند که در واقع بخشی از مالکیت و دارایی و هم به توانایی عینی یافته و نمود یافته فردی مانند آثار هنری، نوشتن و مانند آن‌ها اشاره دارد. سرمایه فرهنگی را می‌توان به عنوان انتقال بین نسلی سرمایه فرهنگی والدینی تفسیر کرد که تداوم در تحرک اجتماعی فرزندان را تسهیل می‌کند و انگیزه انتخاب مسیر والدین را به عنوان انتخاب شغلی آن‌ها تسریع می‌کند (توبادجی و همکاران^۴، ۲۰۲۱). هوانگ^۵ (۲۰۱۹)، با شناخت سرمایه فرهنگی و تأثیر آن بر عادات زندگی فرد، نشان می‌دهد سرمایه فرهنگی به گفته بوردیو، عمدتاً از طریق یادگیری اولیه فرد به دست می‌آید و ناخودآگاه تحت تأثیر محیط قرار می‌گیرد. منظور از عادت زندگی فرد به‌طور کلی، چگونگی مشاهده و درک او از جهان است که از طریق فرهنگ خاصی که یک فرد در آن زندگی می‌کند، به دست می‌آید. به‌طور کلی در نظام توزیعی سرمایه فرهنگی در سازمان و جوامع، نوعی نابرابری محسوس که بعضاً با وضعیت طبقاتی افراد نیز همپوشی دارد، نابرابری در جامعه‌ای رخ می‌دهد که منابع آن در دسترس همه ساکنان نباشد. قابل تشخیص است که در این موقعیت‌ها شایسته‌ها بدون پشتوانه اجتماعی، موفقیتی نخواهند داشت که این منجر به تائید نابرابری موقعیت می‌شود و نتیجه آن قدرت گرفتن دارندگان سرمایه فرهنگی در ساختار جامعه است که با گذشت زمان باز تولید می‌شود و منجر به نابرابری اجتماعی و اقتصادی خواهد شد (ایبوتا^۵ و همکاران، ۲۰۱۹). سرمایه فرهنگی به دلیل نقش مهم آن در توسعه، عملکردهای مثبتی در جامعه دارد و همچنین می‌تواند در توانایی افراد مؤثر باشد. در زمینه سرمایه فرهنگی، تحقیقات زیادی انجام شده است و نتایج توسط محققان مختلف ارائه شده است. همیلتون و همکاران^۶ (۲۰۲۳)، در تحقیقی دریافتند که سرمایه فرهنگی یکپارچگی رفتاری را سبب می‌شود؛ همچنین ابزار مهمی است که از طریق آن سرمایه اجتماعی پرورش می‌یابد. لی و چن^۷ (۲۰۱۷) اظهار داشته‌اند که یک سرمایه فرهنگی غنی می‌تواند تأثیر مثبتی بر مهارت‌های افراد داشته باشد. سرمایه فرهنگی از آنجا اهمیت دارد که به عنوان یک منبع قدرت در

-
1. Bourdieu
 2. Olsson
 3. Huang
 4. Tubadji
 5. Ebhota
 6. Hamilton et al
 7. Lee and Chen

نظر گرفته می شود و شامل دسترسی به تخصص فنی، علمی، اقتصادی و سیاسی است. این منبع قدرت اغلب دسترسی به افراد و موقعیت های سازمانی را تسهیل می کند و به طور همزمان می تواند شاخصی برای موقعیت های طبقاتی باشد (کولمن^۱، ۲۰۱۰). یکی از حوزه های تأثیرپذیر از سرمایه فرهنگی، ورزش است. در این رابطه، یکی از این محققین مشهور ژورکوفسکی و همکاران^۲ (۲۰۱۰) بودند که عوامل فرهنگی را تشریح کردند و ارتباط آنها را با ورزش نشان دادند. مولبورن و مودیل^۳ (۲۰۲۲)، نیز معتقدند سلامت جسمانی از طریق رژیم غذایی، ورزش و اندازه بدن شکل فزاینده ای از سرمایه فرهنگی است که به کودکان منتقل می شود. قدمی و همکاران (۲۰۲۱) در تحقیقی نشان دادند که تمایل به فعالیت بدنی نقش واسطه ای در رابطه بین سرمایه فرهنگی و رفتار فعالیت بدنی نوجوانان ایفا کرد. از منظر جامعه شناختی، ورزش در بعد فرهنگی از طبقه اجتماعی نشأت می گیرد و افراد بر اساس سطح زندگی و فرهنگی خود ورزش مورد علاقه خود را انتخاب می کنند. فرهنگ می تواند در میان افراد، عادی، منتقل شود و در مواردی آداب و رسوم و قوانین را زیر پا می گذارد و در دید دیگری ظاهر می شود. بر این اساس یک هویت فرهنگی وجود دارد که افراد بر اساس این عامل خود را معرفی می کردند. هویت فرهنگی شامل موارد مختلفی از جمله زبان، مذهب، جغرافیای فرهنگی، تاریخ و حافظه فرهنگی و نظام اجتماعی بود. در ایران نیز مانند سایر جوامع، هویت فرهنگی خاصی وجود دارد و در زبان، آداب و رسوم، جشن ها، اعتقادات، مدرنیته و غیره دسته بندی می شود. پژوهشگران ایرانی معتقدند هرچقدر سرمایه فرهنگی افراد بیشتر باشد، ذائقه فرهنگی آنها در انواع مختلف کتب (کلیات، اجتماعی، دین، فلسفه و روانشناسی، تاریخ و جغرافیا، هنر، سرگرمی و ورزش، ادبیات، فنون، علوم، زبان) بیشتر و متفاوت یا متنوع خواهد بود (نجفی و همکاران، ۱۴۰۱). بر اساس تحقیقات یانگ و همکاران^۴ (۲۰۰۲) ارائه تسهیلات فرهنگی بیشتر در محیط زندگی نقش قابل توجهی در افزایش فعالیت بدنی دارد. به طور مشابه، ویلبر و همکاران^۵ (۲۰۰۲) بر نقش مهم عوامل فرهنگی در ورزش تأکید کردند. در واقع، عوامل فرهنگی در انگیزش و عملکرد فیزیکی بسیار مهم هستند. نبود سرمایه فرهنگی در هر سازمانی به خصوص در سازمان های ورزشی که یکی از سازمان های اثرگذار در حوزه سلامت جامعه هستند، خساراتی جبران ناپذیر است؛ شاید اگر با کارکردهای این سرمایه آشنا شویم بیشتر اهمیت شناسایی مؤلفه های سرمایه فرهنگی در سازمان های ورزشی آشکار شود. از جمله این کارکردها عبارت اند از: اولاً کسب مشروعیت از طریق بقیه سرمایه ها، منوط به تبدیل شدن آنها به سرمایه فرهنگی است. کسی که به دلیل سرمایه فرهنگی منزلت دارد، می تواند روایت خود را از دنیای اجتماعی به بقیه تحمیل کند، ثانیاً داشتن سرمایه فرهنگی بدین معناست که فرد می تواند خود را از الزامات زندگی روزمره جدا سازد و نوعی گزینش دلخواه در عرصه فرهنگ انجام دهد. با توجه به یافته های تحقیق مقدم و همکاران (۲۰۲۲)، تأثیر پیوندهای شبکه بر مشارکت اجتماعی، سرمایه فرهنگی و سبک زندگی و همچنین تأثیر سرمایه فرهنگی و عوامل مشارکت اجتماعی بر سبک زندگی به اثبات رسیده است. نجفی و همکاران (۱۴۰۱)، در تحقیقی دریافتند که هرچقدر سرمایه فرهنگی افراد بیشتر باشد، ذائقه

1. Coleman
 2. Jurkowski
 3. Mollborn & Modile
 4. Young
 5. Wilbur

فرهنگی آنها در انواع مختلف کتب (کلیات، اجتماعی، دین، فلسفه و روانشناسی، تاریخ و جغرافیا، هنر، سرگرمی و ورزش، ادبیات، فنون، علوم، زبان) بیشتر و متفاوت یا متنوع خواهد بود. رن و همکاران^۱ (۲۰۲۲) به این نتیجه رسیدند که سرمایه فرهنگی می تواند مشارکت ساکنان شهری چین را در فعالیت های بدنی ارتقا دهد و خود ارزیابی سلامت نقش واسطه ای در ارتقای مشارکت ساکنان در فعالیت های بدنی ایفا می کند. نتایج جوزف و موسیا^۲ (۲۰۲۱) نقش مهم فرآیندهای اجتماعی شدن اولیه و ثانویه را نشان می دهد که تأثیر قابل توجهی بر پیشرفت شغلی در بین بازیکنان دارد. روین و همکاران^۳ (۲۰۱۹) نشان می دهند که سرمایه فرهنگی مهاجران می تواند هم دارایی و هم منبعی برای محرومیت از مشارکت ورزشی باشد. سرمایه فرهنگی، نقش حیاتی در رفاه مالی، اجتماعی و فیزیکی هر جامعه ایفا می کند. سرمایه فرهنگی منبعی است که یک جامعه به اشتراک می گذارد و ارزش ها، سنت ها و دیدگاه های آنها را نشان می دهد. شاخص های سلامت جسمانی و اجتماعی می تواند تأثیرات قابل توجهی بر سرمایه فرهنگی به جای بگذارد. بنابراین پرسش اصلی پژوهش حاضر این است که شاخص های سلامت محور مؤثر بر سرمایه فرهنگی در سازمانهای ورزشی کدامند؟

روش شناسی

در این پژوهش از روش کیفی به طریق تحلیل مضمون استفاده شد. به کمک روش نظریه برخاسته از داده ها و طی فرایندی به شیوه کدگذاری باز، مفهومی و انتخابی، یافته های تحقیق دسته بندی شده و متغیرها تبیین شدند. در این پژوهش با استفاده از روش نمونه گیری هدفمند با استفاده از تکنیک گلوله برفی، با ۱۴ نفر از اساتید و خبرگان، مصاحبه شد؛ روش نمونه گیری به صورت اشباع نظری بود. در مصاحبه ۱۳ میزان داده های دریافتی از مصاحبه شونده ها که بصورت حضوری انجام گرفت به اشباع رسید؛ اما به دلیل اطمینان از داده های دریافتی تا مصاحبه ۱۴ ادامه یافت. برای بررسی روایی، یافته های پژوهش را برای مشارکت کنندگان ارائه و متن نظریه توسط آنها مطالعه و نقطه نظرات آنها اعمال شده است. برای محاسبه پایایی باز آزمون، از میان مصاحبه های انجام گرفته، چند مصاحبه برای نمونه انتخاب شد. هر یک از مصاحبه ها در فاصله زمانی کوتاه و مشخصی دو بار کدگذاری شده؛ سپس کدهای مشخص شده با یکدیگر مقایسه شدند. در پژوهش حاضر سه مصاحبه از میان مصاحبه ها انتخاب شد و یکی از پژوهشگران در فاصله یک ماه آن را کدگذاری کرد. نتایج نشان داد که تعداد کل کدها در این سه مصاحبه برابر با ۲۵ مورد و تعداد توافق برابر ۱۱ است. بنابر رابطه درصد توافق درون موضوعی برابر است با ۰/۸۸ که مناسب می باشد.

یافته ها

جدول شماره ۱، ویژگی های جمعیت شناختی مشارکت کنندگان پژوهش را مشخص می نماید. با توجه به جدول، از تعداد ۱۴ نفر مصاحبه شونده، تعداد ۸ نفر مرد و ۶ نفر زن بودند. همچنین مدرک تحصیلی ۱۰ نفر از اعضا، دکتری تخصصی و ۴ نفر دیگر کارشناسی ارشد بود. تعداد ۷ نفر از خبرگان، عضو هیئت علمی دانشگاه، ۴ نفر عوامل اجرایی اداره ورزش و جوانان، ۱ نفر پژوهشگر حوزه

1. Ren
2. JoZef
3. Robyn Smith

رفتار سازمانی، ۱ نفر مدرس دانشگاه و ۱ نفر نیز مدیر اداره ورزش و جوانان بودند. همچنین نتایج کدگذاری در جدول شماره ۲ آورده شده است. شاخص‌های استخراج شده از سه مرحله کدگذاری (باز، گزینشی و موضوعی) شامل ۹۷ کد باز، ۱۸ منظر و ۷ مقوله اصلی است. در این قسمت به جای ارائه تمامی صفحات نگارش شده از مصاحبه‌ها و گروه‌های کانونی، فقط نکات کلیدی مصاحبه‌ها براساس حاشیه‌نویسی بر متون مصاحبه تعیین شده است، ارائه شده است. به هر یک از این نکات کلیدی ارائه شده، یک کد اولیه داده شده است، شیوه کدگذاری به شرح جدول ۲ است.

جدول ۱. توصیف ویژگی‌های جمعیت‌شناختی مشارکت‌کنندگان

جنسیت	شغل	مدرک تحصیلی	رشته تحصیلی
مرد	عوامل اجرایی وزارت ورزش و جوانان	کارشناسی ارشد	مدیریت ورزشی
مرد	عضو هیئت علمی دانشگاه	دکتری تخصصی	مدیریت ورزشی
زن	عضو هیئت علمی دانشگاه	دکتری تخصصی	مدیریت ورزشی
مرد	عضو هیئت علمی دانشگاه	دکتری تخصصی	مدیریت ورزشی
زن	پژوهشگر حوزه رفتار سازمانی	دکتری تخصصی	مدیریت ورزشی
زن	مدرس دانشگاه	دکتری تخصصی	مدیریت ورزشی
مرد	عضو هیئت علمی دانشگاه	دکتری تخصصی	مدیریت ورزشی
مرد	عضو هیئت علمی دانشگاه	دکتری تخصصی	مدیریت ورزشی
مرد	عضو هیئت علمی دانشگاه	دکتری تخصصی	مدیریت ورزشی
زن	عضو هیئت علمی دانشگاه	دکتری تخصصی	مدیریت ورزشی
مرد	عوامل اجرایی اداره ورزش و جوانان	کارشناسی ارشد	مدیریت ورزشی
زن	عوامل اجرایی وزارت ورزش و جوانان	کارشناسی ارشد	مدیریت ورزشی
زن	مدیر اداره ورزش و جوانان	دکتری تخصصی	مدیریت ورزشی
مرد	عوامل اجرایی وزارت ورزش و جوانان	کارشناسی ارشد	مدیریت ورزشی

جدول ۲. نتایج کدگذاری باز، محوری و گزینشی

مقوله‌ها	کدهای مفهومی	ردیف	کدهای باز
تعامل با دیگران	کتابخانه	۱	ورزش باعث افزایش تعامل من با اعضای خانواده شده است
		۲	به پدر و مادر خود سر می‌زنم
		۳	در طول هفته به فامیل سر می‌زنم
		۴	در طول هفته با بزرگان فامیل دیدار می‌کنم
		۵	در طول هفته صله ارحام را به جای می‌آورم
		۶	در طول هفته با خانواده به ورزش می‌پردازم
		۷	آخر هفته با بستگان به ورزش می‌پردازم

ورزش کردن با دوستان انرژی بخش است	۸	دوستان و آشنایان
دیدن هر روزه دوستان انرژی بخش است	۹	
برای دیدار با دوستانم دل‌تنگ می‌شوم	۱۰	
برای دیدار با دوستانم برنامه ریزی می‌کنم	۱۱	
تلاش می‌کنم برخورد مناسب‌تر و دوستانه‌تر داشته باشم	۱۲	مهارت‌های بهبود برخورد
برای ارتقاء مهارت برخورد با دیگران برنامه تلویزیونی تماشا می‌کنم	۱۳	
برای ارتقاء مهارت برخورد با دیگران، تمرین می‌کنم	۱۴	
تلاش می‌کنم در برخوردهای تند واکنش ملایم نشان دهم	۱۵	
ورزش باعث ارتقاء برنامه‌های کاری و حرفه‌ای من شده است	۱۶	شرکت در برنامه‌های کاری و حرفه‌ای
ورزش کردن باعث افزایش تلاش و کوشش من شده است	۱۷	
ورزش توانایی تحلیل کاری من را افزایش داده است	۱۸	
ورزش کردن باعث افزایش پشتکار شغلی من شده است	۱۹	
برای ارتقاء توانمندی کاری در کارگاه آموزشی شرکت می‌کنم	۲۰	
برای تقویت دانش تخصصی در سمینار علمی شرکت می‌کنم	۲۱	
برای آشنایی بیشتر با فعالیت‌های کاری در بازدیدهای علمی شرکت می‌کنم	۲۲	
برای ارتقاء عملکرد خود مجلات علمی مرتبط با کار را مطالعه می‌کنم	۲۳	گرفتن از بزرگان
برای ارتقاء دانش خود کتاب‌های غیر درسی مطالعه می‌کنم	۲۴	
برای بهبود نگاه به زندگی با بزرگان مشورت می‌کنم	۲۵	
برای بهبود نگاه به زندگی با دوستانم مشورت می‌کنم	۲۶	
درس‌های زیادی از دوستانم آموخته‌ام	۲۷	تاکید و درس گرفتن
از بزرگترها درس‌های زیادی آموخته‌ام	۲۸	
ورزش برای درک زیبایی دنیا مهم است	۲۹	ماهیت امور دنیا
با ورزش به زیبایی دنیا پی برده‌ام	۳۰	
ورزش باعث ارتقاء حس ارزشمندی در زندگی من شده است	۳۱	
ورزش توانسته است معنویت را در من ارتقاء دهد	۳۲	فرصت رشد اجتماعی
ورزش فرصت رشد اجتماعی بیشتری در من ایجاد کرده است	۳۳	
ورزش باعث رشد و پیشرفت فردی من شده است	۳۴	
ورزش محیط مناسبی برای تبادل نظر مناسب است	۳۵	
با ورزش کردن آرامش پیدا می‌کنم	۳۶	
ورزش باعث آشنایی من با حقوق فردی‌ام شده است	۳۷	

ارزشمندی زندگی

مهربانی

ورزش باعث آشنایی من با نحوه پیگیری مطالباتم شده است	۳۸	فرصت رشد فردی
ورزش باعث شده است به امور دیگران رسیدگی کنم	۳۹	
ورزش فرصت مناسبی برای رشد ویژگی‌های فردی من بوده است	۴۰	
ورزش تمرین مناسبی برای پذیرفتن شغل است	۴۱	
ورزش برای من تمرینی برای پذیرش سختی‌ها در آینده بوده است	۴۲	
صرف هزینه در ورزش برایم فرصت پیشرفت ایجاد کرده است	۴۳	
ورزش فرصتی برای رشد مهارت‌های علمی من بوده است	۴۴	
ورزش فرصت مناسبی برای بهبود مهارت‌های ذهنی من بوده است	۴۵	فرصت رشد علمی
ورزش کردن زمینه رشد علمی بیشتری ایجاد کرده است	۴۶	
به امور تحصیلی و ارتقاء مدرک تحصیلی توجه زیادی می‌کنم	۴۷	
ورزش باعث توجه بیشتر به امور تحصیلی من شده است	۴۸	
به یادگیری زبان‌های خارجی اهمیت می‌دهم	۴۹	
مشارکت در زندگی اهمیت زیادی دارد	۵۰	اهمیت کار و تلاش در دنیا
کار و تلاش برایم بسیار مهم است	۵۱	
کار و تلاش در دنیا امری ضروری است	۵۲	
ورزش باعث شده اهمیت کار و تلاش را بیشتر درک کنم	۵۳	فرصت بای
با ورزش فرصت‌های زیادی در زندگی به دست آورده‌ام	۵۴	
بخاطر ورزش فرصت شغل بهتری را به دست آورده‌ام	۵۵	کسب مهارت خودسازی
بخاطر ورزش فرصت پیشرفت تحصیلی را به دست آورده‌ام	۵۶	
ورزش باعث ارتقاء مهارت‌های خودسازی در من شده است	۵۷	
به خوبی به همه کارهای خود می‌رسم	۵۸	
مهارت خود مدیریتی خوبی دارم	۵۹	
ورزش مهارت خودسازی خوبی در من ایجاد کرده است	۶۰	
ورزش باعث ایجاد نظم و آراستگی در زندگی من شده است	۶۱	
ورزش حس مسئولیت پذیری بیشتری در من ایجاد کرده است	۶۲	تغییرات مثبت در زندگی
ورزش در من حس مفید بودن ایجاد کرده است	۶۳	
با ورزش حس مشارکت من در امور دنیا افزایش یافته است	۶۴	
ورزش اعتماد به نفس مرا افزایش داده است	۶۵	
ارائه توانایی‌های خود پیامد خوب ورزش برای من بوده است	۶۶	

۶۷	ورزش باعث شده است که توانایی هایم را بهتر بشناسم		
۶۸	ورزش درک من را از ظرفیت های کاری ام را بهبود بخشیده است		
۶۹	ورزش قدرت تصمیم گیری مرا افزایش داده است		
۷۰	ورزش قدرت انتخاب مناسب را به من داده است.		
۷۱	ورزش توانسته تغییرات مثبتی در زندگی من بوجود آورد		
۷۲	به توانمندبودن همکارانم معتقدم		
۷۳	اطمینان از توانایی های مدیر سازمان دارم	شهرزندی سازمانی	سرمایه اجتماعی
۷۴	به اهداف سازمانی اعتقاد دارم		
۷۵	به همکاران و ارباب الرجوع احترام می گذرام		
۷۶	بخشی از زمان خود را برای کمک به همکارانم صرف می کنم		
۸۰	احساس مسئولیت نسبت به مسائل و مشکلات سازمان دارم		
۸۱	با مراجعین در سازمان تبادل نظر دارم	مشارکت سازمانی	
۸۲	در کارهای گروهی مشارکت دارم		
۸۳	به تغذیه مناسب اهمیت می دهم		
۸۴	از رویه های کنترل وزن استفاده می نمایم.	تناسب اندام	مدیریت بدن
۸۵	به تناسب اندام علاقه مند هستم		
۸۶	به نقش مثبت ورزش و تندرستی اعتقاد دارم		
۸۷	در جهت پیشگیری از بیماری تلاش می نمایم	سلامتی	
۸۸	از مصرف خودسرانه داروها اجتناب می کنم		
۸۹	به مراقبت های بهداشتی و آرایشی اهمیت می دهم		
۹۰	من دارای مقبولیت اجتماعی در سازمان می باشم.	هویت اجتماعی	هویت پای
۹۱	ارتباطات مؤثری در اجتماع دارم		
۹۲	جهت کسب شان و منزلت سازمانی تلاش می کنم		
۹۳	با ارزش ها و هنجارهای سازمانی و اجتماعی همراستا هستم	زیست محیطی	
۹۴	دغدغه های زیست محیطی الزامی است.		
۹۵	هزینه برای حفظ طبیعت ضروری است		
۹۶	نگهداری از محیط زیست برای آینده یک وظیفه است		
۹۷	مسئولیت پذیری در قبال محافظت از محیط زیست را احساس می کنم		

بحث و نتیجه‌گیری

امروزه در جامعه‌شناسی و اقتصاد و به تازگی در مدیریت و سازمان، مفهوم سرمایه فرهنگی به صورت گسترده‌ای مورد استفاده قرار گرفته است. در غیاب سرمایه فرهنگی، سایر سرمایه‌ها اثربخشی خود را از دست داده و پیمودن راه‌های توسعه و تکامل فرهنگی و اقتصادی، ناهموار و دشوار می‌شود. سرمایه فرهنگی مجموعه هنجارهای موجود در سیستم‌های اجتماعی است که موجب ارتقاء سطح همکاری اعضای آن جامعه شده و سبب پایین آمدن سطح هزینه‌های تبادلات و ارتباطات می‌شود. اخیراً سرمایه فرهنگی سبب ایجاد نظریه‌هایی شده که پایه‌ای برای سایر مطالعات در حوزه سازمان‌ها و نهادهای اجتماعی است. در پاره‌ای از موارد با حرکت‌های استراتژیک و رو به جلو حتی با تغییر ذائقه و سلائق افراد و آحاد جامعه می‌توان به تولید نابرابری‌های جدید اجتماعی و تغییر موازنه‌های قدرت پرداخت و در بازار سرمایه و سرمایه‌گذاری در عرصه بازار، تغییر ایجاد نمود و با باز تعریف هویت‌های ملی و انسجام‌بخش نوین، سبب بروز هویت‌های همگرا و یا واگرا در جامعه گردید، اینها به نوعی نتایج کوچکی از انواع کارکردهای سرمایه فرهنگی در جامعه بشمار می‌آیند. بنابراین مفهوم سرمایه فرهنگی توجه زیادی را در پژوهش‌های مربوط به جامعه‌شناسی سازمان‌ها و نهادهای اجتماعی به خود جلب کرده است. لذا هدف از انجام این پژوهش، شناسایی شاخص‌های سلامت محور مؤثر بر سرمایه فرهنگی در سازمانهای ورزشی بود. یافته‌های تحقیق نشان داد ۷ عامل اصلی بر سرمایه فرهنگی در سازمان‌های ورزشی مؤثر است. در ادامه به بررسی شاخص‌ها می‌پردازیم.

بر اساس یافته‌های پژوهش یکی از مهم‌ترین شاخص‌های سلامت محور مؤثر بر سرمایه فرهنگی در سازمان‌های ورزشی، تعامل با دیگران است. این یافته‌ها با نتایج گومیلیون و همکاران^۱ (۲۰۱۶)، اشتاینبرگ (۲۰۱۵) همسو است (۲۱،۲۲). عسگری و همکاران (۱۳۹۷) نیز معتقدند که تعاملات اجتماعی، بیشترین تأثیر را در ایجاد تغییرات سرمایه فرهنگی دارد. در تبیین این یافته می‌توان گفت به طور کلی فرهنگ بسته به ارزش‌ها و عقاید جوامع متفاوت است. از سوی دیگر به اعتقاد برخی صاحب‌نظران جامع ما نسبت به گذشته فردگراتر شده است و معیارهای فردی و منفعت فردی بیشتر در اولویت قرار گرفته است. انسان در هر جامعه‌ای از وضعیت اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی متفاوتی برخوردار است. در واقع انسان‌ها دارای منزلت اجتماعی و سرمایه‌های متمایز از یکدیگر هستند که این سرمایه‌ها تأمین‌کننده منزلت او در جامعه می‌باشند. در این رهگذر، فرهنگ و سرمایه‌های فرهنگی وی رفتارها، نگرشها و اظهارنظرهای او را هدایت کرده و از طرف دیگر در انتخابهای وی در زندگی روزمره نقش اساسی دارد. آنچه مسلم است، امروزه افراد دارای سرمایه‌های مختلفی هستند که سرمایه فرهنگی بیشترین تأثیر را بر افکار و رفتارهای آنها داشته و فضای زندگی آنها را شکل می‌دهد. بنابراین، نقش ساختارهای فرهنگی که در ارتباط با سرمایه فرهنگی می‌باشد، تأثیر بنیادی در شخصیت و سبک زندگی افراد ایفاء می‌کند.

لذا تعاملات اجتماعی چیزی بیش از رفتارهای اجتماعی است که مردم از آن لذت می‌برند. آن‌ها می‌توانند پیامدهای مهم زندگی مانند سرعت بهبودی افراد و مدت زمان عمر آنها را شکل دهند (گومیلیون^۱، ۲۰۱۶). تعاملات اجتماعی همچنین حس «وابستگی متقابل» را ایجاد می‌کنند و امکان تبادل خاطرات، منابع و ویژگی‌ها را فراهم می‌کند، در نهایت هویت افراد را گسترش می‌دهد و ادغام می‌کند و انسجام ایجاد می‌کند (اشنبرگ^۲، ۲۰۱۵). منظور از دیگران خانواده، دوستان و آشنایان هستند و فردی که دارای سرمایه فرهنگی مناسب است مهارت‌های برخورد مناسب را با دیگران دارد. یکی از مهم‌ترین جوامع مورد نظر خانواده است. در واقع عقیده مصاحبه‌شونده‌ها این بود که ورزش باعث افزایش تعامل آن‌ها با اعضای خانواده شده است. افراد دارای سرمایه فرهنگی مناسب دارای حسن معاشرت هستند و صله‌رحم را به جای می‌آورند و ساعاتی از روز و هفته را با ورزش به سر می‌برند. این افراد بر اهمیت انرژی بخش بودن ورزش معتقد هستند و با افراد مختلفی که در نزدیکی خود دارند به طور ویژه‌ای در ارتباط هستند. مهارت‌های بهبود برخورد حاصل از سرمایه فرهنگی نیز یکی از وجهه‌های مؤثر بر سرمایه فرهنگی است. لذا اشخاصی که برخورد مناسب و دوستانه‌ای با اطرافیان دارند و برای ارتقاء مهارت برخورد با دیگران، تمرین می‌کنند و در برخوردهای تند، واکنش ملایم نشان دهند نیز می‌توانند از سرمایه فرهنگی مناسبی برخوردار باشند.

معنویت، یکی دیگر از شاخص‌های مهم و مؤثر بر سرمایه فرهنگی است. در واقع معنویت باعث ایجاد فرصت رشد اجتماعی می‌شود. همین امر باعث می‌شود که ورزش بتواند معنویت را ارتقا دهد، رشد اجتماعی را ایجاد نماید، محیط مناسبی برای تبادل نظر فراهم آورد و باعث آشنایی با نحوه پیگیری مطالبات شخصی شود. همچنین معنویت می‌تواند زمینه و فرصت مناسبی برای رشد فردی باشد. معنویت با استفاده از ورزش فرصت مناسبی برای رشد ویژگی‌های فردی است و می‌تواند تمرین مناسبی برای پذیرفتن شغل، تمرینی برای پذیرش سختی‌ها و فرصتی برای رشد مهارت‌های ذهنی است. همچنین معنویت به عنوان عاملی مؤثر بر سرمایه فرهنگی باعث ایجاد فرصت رشد علمی می‌شود. به این شکل که ورزش کردن باعث ایجاد زمینه رشد علمی، توجه بیشتر به امور تحصیلی و مشارکت در زندگی می‌شود. اهمیت کار و تلاش در دنیا، یکی دیگر از شاخص‌های معنوی مؤثر بر سرمایه فرهنگی است. افرادی که به کار و تلاش در دنیا معتقد هستند، کار و تلاش را در دنیا امری ضروری می‌دانند و ورزش را پلی برای اهمیت دادن کار و تلاش برای درک بیشتر زندگی می‌دانند.

یافته‌های تحقیق نشان داد سرمایه اجتماعی می‌تواند بر سرمایه فرهنگی مؤثر باشد. این یافته با نتایج القطاونه^۳ (۲۰۱۸)، جان^۴ (۲۰۲۱)، فریتس^۵ (۲۰۰۹) همسو است. از منظر جامعه‌شناختی، ورزش در بعد فرهنگی از طبقه اجتماعی نشأت می‌گیرد. و افراد بر اساس سطح زندگی و فرهنگی خود ورزش مورد علاقه خود را انتخاب می‌کنند. یکی از مؤلفه‌های

1. Gomillion
2. Shteynberg
3. Alqatawenah
4. John
5. Frits

سرمایه اجتماعی، شهروندی سازمانی است. القوانه (۲۰۱۸) به اهمیت رفتار شهروندی سازمانی برای افراد از طریق ارائه خلاقیت و نوآوری، توسعه ایده‌ها و پیشنهادات ارائه شده توسط افراد، افزایش انگیزه برای موفقیت و بهبود عملکرد و احساس مسئولیت در قبال سازمان و ایجاد فرصت برای افراد اشاره کرد. شهروندی سازمانی یعنی اینکه در سازمان اعتقاد به توانمندبودن همکاران، اطمینان از توانایی‌های مدیر، اعتقاد به اهداف سازمانی و احترام به همکاران و ارباب الرجوع وجود داشته باشد.

بعد دیگر سرمایه اجتماعی، مشارکت سازمانی است. ابعاد مشارکت سازمانی می‌تواند در ترکیبات مختلف بکار گرفته شود. در عمل، این پیچیدگی بالقوه با این احتمال کاهش می‌یابد که برخی از ابعاد مشارکت معمولاً با یکدیگر مرتبط باشند. به عنوان مثال، دامنه بالقوه موضوعاتی که در مورد آنها مشارکت وجود دارد احتمالاً با سطح سازمانی درگیر افزایش می‌یابد. شکل مشارکت نیز احتمالاً با سطح سازمانی متفاوت است. در سازمان‌های بالاتر از اندازه معین، مشارکت در تصمیم‌گیری «بالا» مربوط به کل سازمان، لزوماً شامل نمایندگانی است که توسط اعضا در سطوح پایین‌تر انتخاب می‌شوند؛ یعنی شکل آن ماهیت غیرمستقیم خواهد داشت. ثالثاً، درجه بالاتری از کنترل احتمالاً منجر به ورود طیف وسیع‌تری از مسائل می‌شود. به عبارت دیگر، هر چه کارکنان یا نمایندگان آنها بتوانند بر دستور کار تصمیم‌گیری تأثیر بگذارند، احتمال بحث در مورد موضوعات کم‌اهمیت (هرچه دامنه وسیع‌تری باشد) وجود دارد (جان^۱، ۲۰۲۱). منظور از مشارکت سازمانی، احساس مسئولیت نسبت به مسائل و مشکلات سازمان، تبادل نظر با مراجعین در سازمان و مشارکت در کارهای گروهی است. سرمایه اجتماعی ابعاد و مؤلفه‌های بسیاری دارد که از مهم‌ترین مؤلفه‌های آن، اعتماد و احترام متقابل می‌باشد. سرمایه اجتماعی را می‌توان تأثیر اقتصادی مؤلفه‌های فرهنگی یک سیستم اجتماعی دانست که در آن مؤلفه‌هایی مانند اعتماد، مشارکت داوطلبانه، هنجارهای حرفه‌ای، پاسخگویی و مواردی از این دست باعث هزینه‌های مدیریتی مانند نظارت و کنترل رسمی، مشاوره‌های مدیریتی، کندی ناشی از سیستم دیوان سالاری و سایر موارد کاهش می‌یابد و می‌توان از زمان و سرمایه برای انجام فعالیتهای سودمند استفاده کرد (فريتس^۲، ۲۰۰۹).

بر اساس یافته‌ها، یکی دیگر از شاخص‌های مؤثر بر سرمایه فرهنگی مدیریت بدن است. شعاع و نیازی (۱۳۹۵) نیز معتقدند که سرمایه فرهنگی نقش متوسطی را در تبیین واریانس مدیریت بدن ایفا می‌کند. این شاخص به مواردی نظیر تناسب اندام و سلامتی اشاره دارد. در واقع کسی که مدیریت بدن را در سرلوحه زندگی خود قرار می‌دهد علاوه بر ویژگی‌های ظاهری بدنی خود مانند تغذیه مناسب، کنترل وزن، تناسب اندام به شاخص‌های سلامت محور مانند تلاش در جهت پیشگیری از بیماری، اجتناب از مصرف خودسرانه داروها و مراقبت‌های بهداشتی و آرایشی اهمیت می‌دهد.

هویت‌یابی شاخص دیگری است که بر سرمایه فرهنگی در سازمان‌های ورزشی مؤثر است. این یافته با نتایج استون^۳ (۱۹۹۵) و چودری و همکاران^۴ (۲۰۱۷) همسو است. هویت اجتماعی با توسعه و تجویز هنجارهای مشترک مرتبط است.

1. John
2. Frits
3. Stone
4. Choudri

هنجارهای گروهی به عنوان «نظم‌های مشترک در نگرش‌ها و رفتارهایی که یک گروه اجتماعی مشخص می‌شود. در این بخش می‌توان به مؤلفه هویت اجتماعی اشاره کرد که شامل مواردی نظیر مقبولیت اجتماعی در سازمان، ارتباطات مؤثر در اجتماع، تلاش در جهت کسبشان و منزلت سازمانی، همراستایی با ارزش‌ها و هنجارهای سازمانی و اجتماعی است. علاوه بر این موارد باید به مؤلفه زیست محیطی اشاره کرد. در این بخش باید به دغدغه‌های زیست محیطی، هزینه برای حفظ طبیعت، نگهداری محیط زیست، مسئولیت پذیری در قبال محافظت از محیط زیست اشاره کرد. مسئولیت زیست محیطی حالتی است که در آن شخص تمایل خود را برای انجام اقدامی برای اصلاح مشکلات زیست محیطی ابراز می‌کند، نه به عنوان یک مصرف کننده منفرد با منافع اقتصادی خود، بلکه از طریق مفهوم مصرف کننده شهروندی از رفاه اجتماعی-محیطی است (استون، ۱۹۹۵). در واقع، رفتاری است که در آن یک انسان مسئول رفتار روزانه خود است تا بتوان محیط خود را حفظ کرد (چودری و همکاران، ۲۰۱۷). بهبود رفتار زیست محیطی را می‌توان به روش‌های مختلفی انجام داد. در آموزش، می‌توان با ارائه نوآوری در زمینه رسانه‌های یادگیری، راهبردهای یادگیری، کاربرگ‌ها و مواد آموزشی، این کار را انجام داد. همه این موارد را می‌توان با مواد مختلفی اصلاح کرد که در نهایت هدف آن بهبود مسئولیت‌های زیست محیطی است.

روی هم رفته می‌توان گفت شاخص‌های شناسایی شده سلامت محور مؤثر بر سرمایه فرهنگی در سازمانهای ورزشی می‌تواند به درک و شناخت بیشتر سرمایه فرهنگی در این سازمانها منجر شود. شاخص‌های شناسایی شده نشان داد ۷ بُعد مهم و اثرگذار سلامت محور مؤثر بر سرمایه فرهنگی در سازمانهای ورزشی می‌تواند در پیشبرد وظایف و کارکردهای مدیران این سازمانها مؤثر باشد. با توجه به این که چالش عمده فراوری سازمان‌های ورزشی، عدم استفاده از دارایی‌های ناملموس و عدم بهره‌گیری از سرمایه فرهنگی سازمان است و براساس نتایج حاصل از پژوهش حاضر، ضروری به نظر می‌رسد که به سرمایه فرهنگی سازمان توجه ویژه شود.

محدودیت‌های پژوهش

- جامعه آماری در این پژوهش محدود به وزارت ورزش و جوانان و اساتید دانشگاه بود، به همین خاطر تعمیم پذیری به دیگر سازمان‌ها امکان پذیر نخواهد بود.
- علی‌رغم پیگیری‌های مستمر و تماس‌های مکرر محقق، امکان انجام مصاحبه با تعدادی از مدیران و صاحب نظران مربوط به حوزه مورد پژوهش فراهم نشد.
- وجود برخی ملاحظات در پاسخگویی مصاحبه شونده‌گان به سؤالات مصاحبه، ممکن است باعث تغییراتی در نتایج شود.

پیشنهادات کاربردی

- بر اساس یافته‌ها متغیر تغییرات مثبت در زندگی یکی از مولفه‌های سلامت محور موثر بر سرمایه فرهنگی است. لذا بر این اساس پیشنهاد می‌شود افراد را با ویژگی‌های تغییرات مثبت در سازمان آشنا کنیم. این امر می‌تواند دیدگاه مناسبی به کارکنان دهد و آن‌ها را برای داشتن سرمایه فرهنگی سازمان آماده کرد.
- بر اساس یافته‌ها متغیر بهبود معنویت کارکنان یکی از مولفه‌های سلامت محور موثر بر سرمایه فرهنگی است. لذا در راستای بهبود معنویت کارکنان از طریق ورزش پیشنهاد می‌شود آن‌ها به تفکر در اعماق وجودی خودشان و پی بردن به ویژگی‌های فردی‌شان ترغیب کرد.
- بر اساس یافته‌ها متغیر بهبود سلامتی یکی از مولفه‌های سلامت محور موثر بر سرمایه فرهنگی است. در راستای تقویت و بهبود سلامتی کارکنان از طریق تناسب اندام و توجه به سلامتی و دوری از بیماری‌ها برنامه‌های فوق برنامه ورزشی طراحی و کارکنان را به حضور در این برنامه‌ها تشویق کرد.
- یکی از مهم‌ترین پیشنهادها در خصوص توسعه سلامتی، آموزش نیروی انسانی است. این امر می‌تواند باعث اعتلای فرهنگ عمومی جامعه شود. لذا کارکنان باید با فرهنگ ورزشی در سازمان آشنا باشند و فعالیت‌های ورزشی را در دستور کار خود قرار دهند.
- بر اساس یافته‌ها متغیر ارزشمندی زندگی یکی از مولفه‌های سلامت محور موثر بر سرمایه فرهنگی است. لذا بر اساس متغیر ارزشمندی زندگی، می‌توان با قدرانی از کارکنان و تشویق و ترغیب آن‌ها به مشارکت در برنامه‌های سازمانی، ارزشمندی آن‌ها را گوشزد کرد.
- همچنین در راستای سبک زندگی ارزشمند پیشنهاد می‌شود عادت مطالعه را برای داشتن سبک زندگی ارزشمند ایجاد کنید. مطالعه روشی بسیار موثر برای تامین سبک زندگی ارزشمند کارکنان وزارت ورزش و جوانان است و باید از طریق مسابقات کتابخوانی و ایجاد فرهنگ کتابخوانی بهبود یابد.
- بر اساس یافته‌ها متغیر رفتار زیست محیطی یکی از مولفه‌های سلامت محور موثر بر سرمایه فرهنگی است. لذا در راستای بهبود رفتار زیست محیطی پیشنهاد می‌شود سازمان‌های ورزشی در زمینه فعالیت‌های زیست محیطی، دارای ابتکار باشند و از ایده‌های مرتبط با سلامت محیط زیست و محصولات سبز استقبال کنند و آن‌ها را مورد حمایت قرار دهند.
- همچنین می‌توان هنجارهای فردی و اجتماعی در خصوص رفتارهای زیست محیطی را ایجاد نمود. هنجارهای فردی و اجتماعی می‌تواند به عنوان یک بستر مهم برای بروز رفتارهای زیست محیطی باشد. هنجار، انتظارات دیگران از فرد یا انتظارات فرد از خود در خصوص چگونگی اقدامات او در یک شرایط خاص اجتماعی است. اگر برای یک رفتار مشخص هنجار اجتماعی وجود داشته باشد، افراد آن رفتار را از خود بروز خواهند داد.

References

- Olsson, C., Järnbert-Pettersson, H., Ponzer, S., Dahlin, M., & Bexelius, T. (2019). Swedish doctors choice of medical speciality and associations with cultural capital and perceived status: a cross-sectional study. *BMC medical education*, 19(1): 244.
- Huang, Xiaowei (2019).” Understanding Bourdieu-Cultural Capital and Habitus”, *Review of European Studies*, 11(3), 35-49.
- Mohammadi, Mojtabi, Rahimikia, Amin, Chaina, Mehri. (2019). Identifying and validating the cultural capital model from the point of view of education managers. *Bimonthly scientific-research journal of a new approach in educational management*, 11 (46): 127-150. (Persian).
- Tubadji, Annie, Masood Gheasi, Alessandro Crociata, and Iacopo Odoardi. 2021b. Cultural capital and income inequality across Italian regions. *Regional Studies*, 1–17.
- Ebhota, W. S. (2019). Power accessibility, fossil fuel and the exploitation of small hydropower technology in sub-saharan Africa. *International Journal of Sustainable Energy Planning and Management*, 19, 13–28. <https://doi.org/10.5278/ijsepm.2019.19.3>
- Hamilton, W., Duerr, D. E., Hemphill, C., & Colello, K. (2023). Techno-capital, cultural capital, and the cultivation of academic social capital: The case of adult online college students. *The Internet and Higher Education*, 56, 100891.
- Lee, K. S. and Chen, W. (2017). A Long Shadow: Cultural Capital, Techno-Capital and Networking Skills of College Students. *Comput. Hum. Behav.*, 70: 67-73.
- Coleman, J.S. (2010) ‘Social capital and the creation of human capital’, *The American Journal of Sociology*, Vol. 94, pp.95–120, Supplement: Organizations and Institutions, Sociological and Economic Approaches to the Analysis of Social Structure
- Jurkowski, J., Mosquera, M. & Ramos, B. (2010). Selected cultural factors associated with physical activity among Latino women. *Women's Health Issues*, 20(3), 219-226.
- Mollborn, S., & Modile, A. (2022). “Dedicated to being healthy”: Young adults’ deployments of health-focused cultural capital. *Social Science & Medicine*, 293, 114648.
- Ghadami, A., Bahlakeh, T., Askari, A., Fallah, Z. The Impact of Teachers’ Cultural Capital on Participation of Adolescents’ Students in Physical Activity and Sport. *International Journal of Pediatrics*, 2021; 9(8), 14117-14124. (Persian).
- Moienoldini, J.& Sanatkah, A. R. (2013). Socio-cultural factors influencing citizens to the sport (case study: Kerman). *Urban Studies*, 3, 178-149. (Persian)
- Najafi, Mehdi, Old, Bahram, Mohammad Ismail, Siddiqa, Basri, Ali, Alipour Darvishi, Zahra. (1401). Cultural capital and cultural taste of book consumption among the citizens of Tehran. *Quarterly Journal of Culture-Communication Studies*, 23(60): 239-260. (Persian)
- Young, D. H, X., Harris, J. & Mabry, I. (2002). Environmental, policy, and cultural factors related to physical activity in well-educated urban African American women. *Women & Health*, 36(2), 29-41.
- Wilbur, J., Chandler, P., Dancy, B., Choi, J.& Plonczynski, D. (2002). Environmental, policy, and cultural factors related to physical activity in urban, African American women. *Women & Health*, 36(2), 17-28.
- Thompson, J., Allen, P., Cunningham-Sabo, L., Yazzie, D., Curtis, M.&Davis, S. (2002). Environmental, policy, and cultural factors related to physical activity in sedentary American Indian women. *Women & Health*, 36(2), 57-72.
- Moghadam, Zh .K. Khalili ,E. R & Tanhaei , H.A.(2022). Network Connection of Lifestyle with the Concepts of Cultural Capital, Social Participation, *International Journal of Social Sciences (IJSS)* Vol. 12, No. 1, 84-71. (Persian)
- Ren, H and Liu W (2022) The Effect and Mechanism of Cultural Capital on Chinese Residents’ Participation in Physical Activities. *Front. Psychol.* 7-1.
- Jozef K., Mojca D.(2021).Acquiring embodied and institutionalized cultrul capital: Career development and success among Slovenian football players, *Kinesiology* 53. 2:226-235.

- Robyn, S. Ramón, S. Brent, Mc. (2019). Migrant Integration and Cultural Capital in the Context of Sport and Physical Activity: a Systematic Review, *Journal of International Migration and Integration* v. 20, pp.851–868.
- Gomillion, S., Gabriel, S., Kawakami, K., & Young, A. F. (2016). Let's stay home and watch TV: The benefits of shared media use for close relationships. *Journal of Social and Personal Relationships*, 34(6), 855–874. <https://doi.org/10.1177/0265407516660388>
- Shteynberg, G. (2015). Shared attention. *Perspectives on Psychological Science*, 10(5), 579–590. <https://doi.org/10.1177/1745691615589104>
- Askari, P; Farahani, F; Salehi Amiri, S (2017). Designing the model of cultural capital development in the Iranian family, *Iran Social Development Studies*, Volume 10, Number 2 (38), 27-40. (Persian)
- Alqatawenah, A. S. (2018). Transformational leadership style and its relationship with change management. *Business: Theory and Practice*, 19, 17. <https://doi.org/10.3846/btp.2018.03>.
- John, C. (2021). Organizational participation in post-covid society – its contributions and enabling conditions, *International Review of Applied Economics*, 35:2, 117-146, DOI: 10.1080/02692171.2020.1774976
- Frits, K.P & Leana, C. (2009). The effects of teacher human and social capital on student performance, *Academy of Management Journal*, 52(6):1101-1124.
- Shua, Siddiq. Niazi, Mohsen. (2015). A meta-analysis on the relationship between cultural capital and body management, *Iranian Cultural Research*, Volume 9, Number 1, 61-81. (Persian)
- Stone, G., Barnes, J.H. and Montgomery, C. (1995), "ECOSCALE: a scale for the measurement of environmentally responsible consumers", *Psychology & Marketing*, Vol. 12 No. 7, pp. 595-612.
- Choudri, B. S., Baawain, M., Al-Zeidi, K., Al-Nofli, H., Al-Busaidi, R., & Al-Fazari, K. (2017). Citizen perception on environmental responsibility of the corporate sector in rural areas. *Environment, Development and Sustainability*, 19(6), 2565–2576. doi: <https://doi.org/10.1007/s10668-016-9855-y>